

Kwetsbare mensen opnieuw op straat door sluiting van de Vluchthaven.

De gemeente Amsterdam heeft besloten de maatschappelijke opvang in de Vluchthaven te beëindigen en bij de civiele rechter toestemming gevraagd om het pand te ontruimen.

De Vluchtkerk en andere initiatieven van noodopvang voor uitgeprocedeerde asielzoekers en irreguliere migranten leggen een aantal problemen in het Nederlandse vreemdelingenbeleid bloot. Die problemen zijn niet eenvoudig op te lossen. Toch mag het Nederlandse asielbeleid er nooit toe leiden dat mensen zonder toegang tot basisvoorzieningen op straat komen te staan. Vooral voor kwetsbare mensen, die al medische of psychische problemen hebben, kan dit grote schade opleveren.

OPROEP:

Garandeer voor iedereen het recht op een adequate levensstandaard

Amnesty International, VluchtelingenWerk Nederland, Kerk in Actie en de Stichting Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt (LOS) roepen de Rijksoverheid en de gemeente Amsterdam op om het recht op een adequate levensstandaard voor iedereen te garanderen.

Het recht op een adequate levensstandaard is een van de rechten van de mens volgens de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Ook artikel 11 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele rechten spreekt over het recht op een adequate levensstandaard. Het Europees Sociaal Handvest spreekt over het recht op bescherming tegen armoede en sociale uitsluiting.

In Nederland zijn in de afgelopen jaren vele maatregelen (zoals bijvoorbeeld de Koppelingswet in 1998) genomen die de toegang tot arbeid en inkomen voor vreemdelingen zonder verblijfsrecht fors hebben beperkt. In 2007 sloten de toenmalige staatssecretaris van Justitie en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten een bestuursakkoord waarin onder meer werd opgenomen dat de gemeenten de noodopvang van uitgeprocedeerde asielzoekers moesten beëindigen. Deze maatregelen hebben bij elkaar opgeteld de mogelijkheid om zelf in een adequate levensstandaard te voorzien, ernstig verkleind. Ongedocumenteerde migranten zijn vanwege hun kwetsbare positie een gemakkelijke prooi voor uitbuiting door malafide werkgevers, huisjesmelkers of mensenhandelaren.

Op 25 oktober 2013 oordeelde het Europese Comité voor Sociale Rechten in een immediate measure dat mensen zonder verblijfsvergunning "*evidently find themselves at risk of serious irreparable harm to their lives and their integrity*

when being excluded from access to shelter, food and clothing." De overheid moet alle mogelijke maatregelen nemen waardoor hun basic needs worden gewaarborgd. Specifiek gaat het dan om opvang, kleding en voeding. Dit met het doel om onherstelbare schade aan de persoonlijke integriteit te voorkomen voor alle personen met broodnood. Nederland heeft de opdracht gekregen: *"Adopt all possible measures with a view to avoiding serious, irreparable injury to the integrity of persons at immediate risk of destitution, through the implementation of a coordinated approach at national and municipal levels with a view to ensuring that their basic needs (shelter, clothes and food) are met."*

Veel uitgedeelde asielzoekers en irreguliere migranten zijn in de afgelopen jaren door de ondergrens van een adequate levensstandaard gevallen. Wanneer de Vluchthaven en andere opvanglocaties worden gesloten zal hun situatie naar verwachting alleen maar slechter worden.

Het recht op een adequate levensstandaard geldt voor iedereen. Het betekent in ieder geval toegang tot basale levensbehoeften, zoals toegang tot schoon drinkwater, voedsel, adequaat onderdak en medische zorg. Het is de taak van de overheid om mensen niet onnodig de toegang hiertoe te ontzeggen of te bemoeilijken en wanneer men daar niet zelf in kan voorzien, hierbij hulp te bieden.

Het recht op een adequate levensstandaard biedt een helder uitgangspunt, dat in politieke discussies steeds wordt overschaduwd door vreemdelingrechtelijke vraagstukken. Het gaat dan vooral over de vragen of men kan terugkeren, of men wil terugkeren, en of men hier voldoende aan meewerkt. Echter, het recht op een adequate levensstandaard dient te allen tijde en voor iedereen binnen haar landsgrenzen door de staat te worden gerespecteerd. Het feit dat iemand mogelijk niet terug kan, wil of hier onvoldoende aan meewerkt, ontslaat de staat niet van haar verplichting dit recht op een adequate levensstandaard te respecteren. Het onthouden van dit recht op mag dan ook geen wapen worden in de strijd rondom terugkeer. Wij roepen de overheid dan ook op om het recht op een adequate levensstandaard los te koppelen van het terugkeervraagstuk